

កសិកម្ម
រុក្ខាប្រមាញ់
និង
នេសាទ

ស្រូវក្នុងប្រពៃណីខ្មែរ

ភិន សំណាង

ពិធីផ្សេងៗនៅពេលដាំដុះ

ជាធម្មតា នៅស្រុកខ្មែរ ភ្ញៀវចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅដើមខែពិសាខ (រោងខែឧសភា) អ្នកស្រុកតែងផ្តើមការដាំដីស្រែរៀងៗខ្លួន។ អ្នកស្រុកមានជំនឿថា ដើម្បីបានកោតផលល្អ គឺគេចាំស្តាប់ផ្តល់លាន់ដំបូងនៅដើមខែពិសាខពេលពួកគេនៅទិសខាងណាមុន គេត្រូវក្អួតស្រែមួយឆ្នាំ បើកមុខបែរទៅទិសផ្តល់លាន់នោះហើយក្អួតដាំដុះទុកចោលសិន។ លុះដល់ពេលមានភ្ញៀវធ្លាក់ច្រើនល្មម ទើបគេចាប់ផ្តើមក្អួតរាស់ធ្វើស្រែជាធម្មតា។

តាមទម្លាប់មក ការធ្វើស្រែគឺសំខាន់លើ «ពូជ» ជាគ្រាប់ស្រូវដែលគេជ្រើសរើសសម្រាប់យកទៅសាបព្រោះ ដុះស្ទើរហូតដល់បានជាផលមកវិញ។ ការសម្រិតសម្រាំងពូជ មានទម្លាប់ខុសៗគ្នាពីគ្រួសារមួយទៅគ្រួសារមួយ ពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ។ អ្នកខ្លះជ្រើសរើសពូជតាំងពីពេលច្រូត គឺយកកណ្តាប់ស្រូវណាមានផ្លែពេញក្បាល ពុំសូវមានគ្រាប់ស្លៀតទៅបែន ហើយទុកដាក់ដោយឡែកពីស្រូវដទៃទៀត។ រីឯអ្នកខ្លះទៀតពុំមានសម្រាំងគ្រាប់ពូជជាពិសេសដូច្នេះទេ គឺគេយកស្រូវពីក្នុងជង្រុកតែម្តងក៏មានខ្លះដែរ។ អ្នកខ្លះជឿថា ពេលយកស្រូវពូជចេញពីជង្រុក គេត្រូវជ្រើសរើសថ្ងៃណាដែលគេគិតថាល្អ ហើយរបៀបដែលគេយកស្រូវចេញពីជង្រុក គឺដំបូងត្រូវកើបដោយដៃផ្ទាល់ បើកម្សងដាក់ក្នុងកញ្ចីជាមុន ទើបគេកើបស្រូវតាមទម្លាប់ធម្មតា (នេះបើតាមអ្នកស្រុកប្រាសាទសម្បូរណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ)។ ក្រោយពីយកពូជស្រូវទៅត្រាំ និងសាបព្រោះរួចមក គ្រាប់ស្រូវទាំងនោះដុះលូតលាស់ក្លាយទៅជាសំណាប បន្ទាប់អំពីនោះមកទៀត គេត្រូវដកមករក្សាទុកមួយយប់ ឬពីរយប់សិន។ កាលពីមុន តាមជំនឿរបស់អ្នកស្រុកខ្លះនៅខេត្តស្វាយរៀង ថាមុននឹងយកសំណាបទៅស្ទូង គេត្រូវរៀបចំពិធីមួយ គឺយកសំណាបបីកណ្តាប់មករុំនឹងសំពត់ហូល ទុកឱ្យនៅសល់ផ្នែកខាងចុងបន្តិច រួចដាក់ក្នុងល្អើមួយ។ គេយកមាន់ដែលមានសម្បុរខ្មៅទៅស្វាទាំងមូល រួចរៀបចំបាយសម្ល និងចំណី ត្រីសាច់ដាក់ជាគ្រឿងតង្វាយ រួចមកគេអញ្ជើញចាស់ៗ ដែលនៅជិតខាងផ្ទះមកចូលរួមសែនព្រេន មានអុជទានចូបធ្វើពិធីបួងសួងសូមឱ្យស្រូវនោះបានផលល្អ។ ក្នុងនោះឃើញមានពាក្យអ្នកខ្លះសូត្រថា៖

ថ្ងៃនេះថ្ងៃជា ពេលាល្អ ភូមិករព្រះឥសាន រៀបចាប់ដើមពូជជាដំបូងក្នុងឆ្នាំ
នេះសូមឱ្យដាក់ចុះផ្ទះឡើង ល្អដូចស្មៅ ខ្មៅដូចមរ បានគ្រាប់ទាំងចាំងៗ កុំឱ្យ
ស្តកស្តើ។

គេសូត្របែបនេះចំនួនបីដង រួចទើបយកច្រូងដូងលាយនឹងធុងឆ្នាំង
មកលាបនៅចុងកណ្តាប់។ ធ្វើកិច្ចយ៉ាងដូច្នោះហើយ ទើបគេយកកណ្តាប់នោះ
ទៅស្ទូងនៅក្នុងស្រែជាដំបូងគេ។

សូមបញ្ជាក់ថា គេយកធុងទៅលាបលើសំណាបនោះ ព្រោះចង់ឱ្យស្រូវ
ដុះលូតលាស់ល្អ មើលទៅស្លឹកឡើងខ្លាដូចធុង គឺគេយល់ថា បើពិនិត្យទៅ
លើស្រែណាដែលដុះលូតលាស់ល្អ ស្រូវនោះមើលទៅហាក់ដូចជាពណ៌ខ្លា
មួយទៀត អ្នកស្រុកខ្លះមានទម្លាប់ស្លៀកពាក់ខាអាវពណ៌ខ្លាទៅធ្វើស្រែ គឺ
អ្នកស្រុកខ្លះពន្យល់ថា គេមានគោលបំណងឱ្យស្រូវល្អ មានស្លឹកពណ៌ខ្លា
ដូចខាអាវពណ៌ខ្លាដែរ ដើម្បីបានផលច្រើន (ជា ណាវិន, ២០០៣, ២០៥)។

បើតាមទំនៀមទម្លាប់អ្នកស្រុកវាលវែង នៅខេត្តកំពង់ធំ ដែលជាជន
ជាតិកួយ គឺក្រោយពីរួចរាល់កិច្ចការដកស្ទូងប្រមាណជាមួយខែ ឬពីរខែ គេ
មានកិច្ចមួយនៅនឹងស្រែ គឺដើម្បី «ឱ្យបាយស្រូវ»។ គេកំណត់ធ្វើនៅថ្ងៃមួយ
កើត ខែអស្សុជ ក្រោយពីត្រលប់មកពីវត្ត ក្នុងពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌវិញ គឺគេតែង
រៀបចំបាយសម្ផន់ចំណី បារីម្ហូប ព្រមទាំងមានផ្លែថ្លូវផង យកទៅដាក់នៅ
នឹងមុមស្រែ ដើម្បីសន្តោសឱ្យនាងព្រះព្រះ (ស្រូវ) ដែលកំពុងដើម។ នៅ
ពេលសន្តោសនោះគេមានទាំងសូត្រពាក្យសម្លេងសង្រួងផង ដូចមានពាក្យថា៖

សូមអញ្ជើញនាងព្រះព្រះ មកពីរូងពីរាម ពីពាមទន្លេ ពីកោះអំពេរ ពីថ្មអណ្តែត
សូមអញ្ជើញមកសេពសោយក្រយា ហើយសូមឱ្យផលស្រូវឆ្នាំនេះមូលដូចដុំ
ដុំដូចកង្កែប។

នៅតំបន់ខ្លះទៀត ឃើញមានគេប្រើច្រមុះជាតនៅក្នុងស្រែ។ ច្រមុះនោះ
ធ្វើពីឫស្សីដែលគេច្រៀកនៅចុងម្ខាង និងត្បាញឱ្យមានរាងដូចអគ្រូត ហើយ
ដាក់ផ្លាវឡើងលើ។ នៅក្នុងច្រមុះដាក់នំចំណីផ្លែឈើ ឬអ្វីផ្សេងៗជាគ្រឿង
សន្តោសឱ្យព្រះគម្ភាល ដូចមើលថែរក្សាស្រែស្រូវរបស់គេនោះ កុំឱ្យមាន
សត្វនានាមកបំផ្លាញ ហើយឱ្យស្រូវបានផលល្អផង (រូបលេខ១០)។ ភាគច្រើន
គេដាក់ច្រមុះនៅក្នុងស្រែណាដែលស្ថិតនៅមុខទឹកហូរ ឬស្រែណាមានសត្វ

ក្លាម កណ្តុប កណ្តុរ សត្វល្អិត ឬអ្វីផ្សេងៗទៀតឧស្សាហ៍មកបំផ្លាញស្រូវញឹកញាប់ជាងគេ។

ចាស់នៅតាមជនបទខ្លះតែងប្រាប់ក្មេងៗកុំឱ្យលេងហ៊ុន ឬបង្ហាត់ខ្លួនមុនពេលស្រូវទុំ ព្រោះគេមានជំនឿថា នឹងនាំឱ្យរាំងភ្លៀង និងស្រូវស្តុកជាដើម។ នៅពេលស្រូវទុំ មានអ្នករស់នៅតាមតំបន់ខ្លះ ដូចជានៅស្រុកស្វាយទាបនិងតាមខេត្តសៀមរាបជាដើម តែងធ្វើពិធីហៅព្រលឹងស្រូវចូលជម្រក។ ដំបូងគេទៅច្រូតស្រូវចំនួនបីកណ្តាប់យកទៅទុកក្នុងកញ្ចប់មួយ ហើយរៀបស្វាធម៌មួយគូរ និងកន្ទាត់ពីរដាក់បាយសម្ភារៈ រួចនិយាយបួងសួងសូមអញ្ជើញព្រលឹងនាងព្រះព្រហ្មពណ៌ (ស្រូវ) ទាំង១៩ ឱ្យចូលក្នុងជម្រក។ ក្រោយពីធ្វើពិធីនេះចប់ហើយ គេយកស្រូវបីកណ្តាប់នោះទៅបោកដើម្បីយកគ្រាប់ស្រូវ

ទៅក្រាលបាតជម្រក។ បន្ទាប់ទៅទើបគេច្រូតកាត់ បោកបែន យកស្រូវមកដាក់ជម្រកនោះ។ ជំនឿក្នុងការធ្វើស្រែនេះពុំមែនមានតែខ្មែរទេ សូម្បីតែជនជាតិភាគតិចផ្សេងៗខ្លះនៅស្រុកខ្មែរ ក៏មានប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់រៀងៗខ្លួនដែរ។ ឧទាហរណ៍ជនជាតិគ្រឿង រស់នៅក្នុងខេត្តរតនគិរី ដំបូងគេគឺក្នុងរវាងខែមាឃ-ផល្គុន (កុម្ភៈ-មីនា) គេចាប់ផ្តើមកាប់ព្រៃទំហំពីរទៅបីម៉ែត្រ ហើយដកចាំមើលនៅទីនោះដើម្បីឱ្យអារក្ស ដែលជាអ្នករក្សាព្រៃពន្យល់សប្តិ។ បើគេយល់សប្តិឃើញល្អត្រូវចាប់ផ្តើមសែនព្រៃនោះ ដោយមានស្រាមួយពាង ឬពីរពាង មានមាន់ខ្មៅមួយ និងដាក់ដំបៅចេកទីនោះផង (បើដើមចេកនោះល្អមានន័យថា គេធ្វើចម្ការនៅឆ្នាំនេះនឹងបានផលល្អដែរ)។ គេសែនព្រៃនោះដោយនាំគ្នាទទួលទានស្រា ព្រមទាំងមាន់នោះរួចរាល់ហើយ ស្ត្រីក៏ឡើងទើបមកកាប់គ្រាប់ដើមឈើតូចៗ ឯដើមឈើណាធំៗ គេទុកចោលសិន បន្ទាប់មកទៀតគេសែនលើកទី២ ដោយធ្វើដូចលើកមុនដែរ បានគេកានព្រៃនោះម្តងទៀត។ ក្រោយពីកាប់ព្រៃរួចរាល់ហើយ គេត្រូវសែនម្តងទៀត ទើបប្រមូលផុតឱ្យក្លាយទៅជាចម្ការ។ ដល់មានភ្លៀងធ្លាក់រវាងខែពិសាខ-ជេស្ឋ (ឧសភា-មិថុនា) ទើបគេចាប់ផ្តើមដាំស្រូវ។ ក្នុងចន្លោះពេលដាំរហូតដល់ស្រូវដុះបានប្រពៃណីប្រហែលមួយចំណាស់ គេរៀបចំសែនម្តងទៀត ដើម្បី

សូមឱ្យស្រូវលូតលាស់បានល្អ។ រហូតដល់ស្រូវចាប់ផ្តើម គេសែនសូមកាប់
ដើមរុនយកមកធ្វើជាឧបករណ៍សម្រាប់ប្រមូលផលស្រូវ។ ក្រោយមកទៀត
ដល់ពេលស្រូវទុំគេរៀបចំសែនដើម្បីចូលទៅបូតស្រូវ។ សូមបញ្ជាក់ថា ស្រូវ
ដែលគេប្រមូលពីចម្ការ គឺទុកនៅក្នុងចម្ការនោះឯង ដល់ពេលយកស្រូវនោះ
មកដាក់ក្នុងជង្រកនៅឯផ្ទះ ក៏គេត្រូវសែនព្រែនជាមុនដែរ។

សេចក្តីបរិយាយខ្លីៗមកប៉ុណ្ណេះក៏អាចយល់ហើយថា ស្រូវជាដំណាំដែល
ធ្វើការងារដាំដុះច្រើនដំណាក់កាល ហើយមានក្បួនខ្នាតច្បាស់លាស់ ព្រម
ទាំងរហូតដល់មានកិច្ចពិធីតាមជំនឿផ្សេងៗផង ទម្រាំបានផលយកមក
បរិភោគ។ តម្រាវធ្វើស្រែ-ចម្ការខ្លះ ពន្យល់ពីការជ្រើសរើសពេលវេលា និង
កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើខ្លះដូចមានឧទាហរណ៍ខាងក្រោម៖

សិទ្ធិការឡ

របៀបធ្វើស្រែ	បុរាណបានកែ	តម្រាវទុកមក
ជាច្បាប់ប្រាប់ប្រៀន	ប្រដៅគូរយក	តម្រាប់ត្រាបរក
	របរការស្រែ។	
ព្រោះសាបសូនស្រូវ	ផ្សំតាមរដូវ	តម្រូវតាមខែ
ខះខំឱហាត	សង្វាតមើលថែ	ទើបបានផ្កាផ្លែ
	ពីស្រែស្រូវនោះ។	